

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. spalio 18 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas — Žodinio Europos Sąjungos prekių ženklo BRAUWELT paraiška — Absoliutūs atmetimo pagrindai — Apibūdinamasis pobūdis — Skiriamojo požymio nebuvimas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai — Dėl naudojimo įgytas skiriamasis požymis — Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalis — Teisė būti išklausytam — Pareiga motyvuoti — Reglamento Nr. 207/209 75 straipsnis“

Byloje T-56/15

Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG, įsteigta Nuremberge (Vokietija), atstovaujama advokato M. Höfler,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą A. Schiffko,

atsakovę,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2014 m. gruodžio 4 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1121/2014-4), susijusio su žodinio žymens BRAUWELT įregistravimu kaip Europos Sąjungos prekių ženklo,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį per pasitarimus sudarė pirmininkas H. Kanninen, teisėjai I. Pelikánová (pranešėja) ir E. Buttigieg, kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2015 m. vasario 2 d.,

susipažinęs su atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2015 m. balandžio 21 d.,

susipažinęs su dubliku, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2015 m. liepos 6 d.,

atsižvelgęs į tai, kad pagrindinės šalys per tris savaites po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, ir pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2013 m. rugpjūčio 2 d. ieškovė *Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG* pagal 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą.
- 2 Prekių ženklas, kurį prašyta įregistruoti, yra žodinis žymuo BRAUWELT.
- 3 Prekės ir paslaugos, kurioms prašyta registracijos, priskiriamos prie peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklu registruoti 9, 16, 32, 35, 38, 41, 42 ir 43 klasių ir pagal kiekvieną iš šių klasių atitinka tokį aprašymą:
 - 9 klasė: „Kompiuterių programos ir programinė įranga, be kita ko, taikomosios programos (programos, atsiunčiamos programos); duomenų laikmenos (įrašytos arba ne)“,
 - 16 klasė: „Brošiūros; žurnalai; katalogai; knygos, taip pat ir su nuplėšiamais lapais“,
 - 32 klasė: „Alus; apynių ekstraktai alaus gamybai“,
 - 35 klasė: „Mugių ir parodų rengimas alaus pramonės, gėrimų ir maisto produktų srityje ekonomikos ir reklamos tikslais; dokumentavimo paslaugos ekonominiam naudojimui; adresų vadyba; informacijos apie rinkodarą ir platinimą rinkimas ir pateikimas internete; mugių rengimas ir vedimas, taip pat ir elektronine forma“,
 - 38 klasė: „Prieigos prie informacijos internete teikimas; prieigos prie kompiuterių ir taikomųjų programų internete teikimas (taikomosios programos); prieigos prie interneto portalų teikimas tretiesiems asmenims; prieigos prie informacijos internete teikimas; žinučių internete rinkimas, teikimas ir perdavimas; prieigos prie duomenų bazių teikimas; prieigos prie programinės įrangos, duomenų, nuotraukų, garso ir (arba) vaizdo informacijos internete teikimas; elektroninių skelbimo lentų paslauga“,
 - 41 klasė: „Seminarių bei praktinių seminarių rengimas ir vedimas, taip pat ir elektronine forma; sportinė ir kultūrinė veikla; muzikinių, kultūrinių, turistinių ir kitų laisvalaikio renginių rengimas ir vedimas; informavimas pramoginių ir laisvalaikio renginių klausimais; mokymas; pramogos; leidybos paslaugos, be kita ko, elektroninių knygų ir žurnalų publikavimas internete bei tekstų rašymas ir redagavimas; pasiūlymų, be kita ko, informacijos maisto ir gėrimų srityse teikimas internete (švietimas mitybos klausimais)“,
 - 42 klasė: „Programinės įrangos, be kita ko, taikomųjų programų kūrimas ir vystymas; platformų internete suteikimas; elektroninės prekybos platformos internete suteikimas“,
 - 43 klasė: „Maitinimo paslaugos“.
- 4 2014 m. kovo 14 d. sprendimu ekspertas atsisakė įregistruoti prašomą įregistruoti prekių ženklą visoms nagrinėjamos prekės ir paslaugoms motyvuodamas tuo, kad šis ženklas yra apibūdinamasis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą, ir neturi skiriamąjį požymį, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktą.
- 5 2014 m. balandžio 24 d. ieškovė pagal Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsnius dėl eksperto sprendimo pateikė apeliaciją EUIPO.

- 6 2014 m. gruodžio 4 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO ketvirtoji apeliacinė taryba apeliaciją atmetė. Pirma, ji nusprendė: kadangi prašomas įregistruoti prekių ženklas sudarytas iš vokiškų žodžių, atitinkamą visuomenę sudaro galutiniai vartotojai ir specialistai, kurie yra vokiečiai ir austrai. Antra, ji konstatavo, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas reiškia „alaus pramonės pasaulį“ arba „aludarystės pasaulį“ ir vokiškai kalbančiam vartotojui nurodo vietą, kurioje galima įsigyti su aludaryste susijusių prekių ir paslaugų, arba didelę tokių prekių pasiūlą. Trečia, ji nusprendė, kad, atsižvelgiant į nurodytas prekes ir paslaugas, prašomas įregistruoti prekių ženklas žymi jų dalyką arba teminę kryptį, jų pardavimo ar teikimo vietą. Ji nusprendė, kad visos prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos prekės ir paslaugos gali būti informacijos ir paslaugų, susijusių su alaus pramone arba aludaryste, plačios pasiūlos dalis. Apeliacinė taryba iš to padarė išvadą, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdina juo žymimų prekių ir paslaugų rūšį ar tikslą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą. Ketvirta, Apeliacinė taryba nusprendė: kadangi prašomas įregistruoti prekių ženklas yra apibūdinamasis, jis neturi skiriamojo požymio pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktą. Penkta, Apeliacinė taryba manė, jog ieškovės pateiktų įrodymų nepakanka, kad būtų įrodytas dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimo įgytas skiriamasis požymis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį.

Šalių reikalavimai

- 7 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - pakeisti ginčijamą sprendimą taip, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas būtų įregistruotas nurodytoms prekėms ir paslaugoms,
 - papildomai pakeisti ginčijamą sprendimą ir įregistruoti prekių ženklą prekėms „specializuoti žurnalai alaus pramonės srityje“.
 - priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.
- 8 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

1. Dėl antrojo ir trečiojo reikalavimų priimtinumų

- 9 EUIPO nurodo, kad ieškinio antrasis ir trečiasis reikalavimai yra nepriimtini, nes jais siekiama, kad Bendrasis Teismas įpareigotų EUIPO.
- 10 Ieškovė ginčija EUIPO argumentus ir paaiškina, pirma, kad antrasis reikalavimas sudaro priimtina prašymą pakeisti sprendimą ir, antra, kad trečiasis reikalavimas yra sąlyginis prekių ir paslaugų, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, sąrašo ribojimas.
- 11 Primintina, kad neatsižvelgiant į tai, jog trečiasis reikalavimas grindžiamas sąlyginiu prekių ir paslaugų, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, apribojimu, jis kaip ir antrasis reikalavimas sudaro prašymą pakeisti sprendimą, kuriuo siekiama, kad Bendrasis Teismas nurodytų įregistruoti minėtą prekių ženklą.

- 12 Šiuo požiūriu, remiantis Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 3 dalimi, Bendrasis Teismas kompetentingas pakeisti Apeliacinės tarybos sprendimą. Ši teisė pakeisti sprendimą skirta tam, kad Bendrasis Teismas priimtų sprendimą, kurį būtų turėjusi priimti Apeliacinė taryba pagal Reglamento Nr. 207/2009 nuostatas, vadinasi, prašymo pakeisti sprendimą priimtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į minėtai Apeliacinei tarybai suteiktus įgaliojimus (2009 m. birželio 30 d. Nutarties *Securvita / VRDT (Natur-Aktien-Index)*, T-285/08, EU:T:2009:230, 14 ir 15 punktai).
- 13 Taigi jeigu Europos Sąjungos prekių ženklą galima įregistruoti nustačius, jog įvykdytos Reglamento Nr. 207/2009 45 straipsnyje numatytos sąlygos, už Europos Sąjungos prekių ženklų registraciją atsakingos EUIPO instancijos šiuo klausimu nepriima formalių sprendimų, dėl kurių būtų galima paduoti apeliaciją. Apeliacinė taryba, kuri pagal Reglamento Nr. 207/2009 64 straipsnio 1 dalį gali arba pasinaudoti kokiais nors instancijos, priėmusios ginčijamą sprendimą, kompetencijai priklausančiais įgaliojimais, arba perduoti bylą minėtai instancijai nagrinėti toliau, nėra kompetentinga nagrinėti prašymą, kuriuo siekiama, kad ji įregistruotų Sąjungos prekių ženklą. Todėl Bendrajame Teismui nepriklauso nagrinėti prašymo pakeisti sprendimą, kuriuo siekiama, kad jis atitinkamai pakeistų Apeliacinės tarybos sprendimą (žr. šiuo klausimu 2009 m. birželio 30 d. Sprendimo *Natur-Aktien-Index*, T-285/08, EU:T:2009:230, 16–23 punktus).
- 14 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, antrasis ir trečiasis ieškinio pagrindai turi būti atmesti kaip nepriimtini.

2. Dėl pirmą kartą Bendrajame Teisme pateiktų dokumentų

- 15 EUIPO ginčija ieškinio K.24–K.30 ir K.33 priedų priimtinumą motyvuodama tuo, kad jie pirmą kartą buvo pateikti Bendrajame Teisme ir nebuvo prieš tai pridėti prie bylos medžiagos EUIPO.
- 16 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką Bendrajame Teisme nagrinėjamu ieškiniu siekiama kontroliuoti EUIPO apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumą pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnį, todėl Bendrojo Teismo funkcija nėra peržiūrėti faktines aplinkybes pagal pirmą kartą jam pateiktus dokumentus. Todėl reikia atmesti ieškinio K.24–K.30 ir K.33 priedus nesant būtinybės nagrinėti jų įrodomosios galios (žr. šiuo klausimu 2005 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Sadas / VRDT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE)*, T-346/04, EU:T:2005:420, 19 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

3. Dėl esmės

- 17 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo tris pagrindus, susijusius, pirma, su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto, siejamo su minėto reglamento 75 straipsniu, antra, Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punkto ir, trečia, Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalies, siejamos su minėto reglamento 75 straipsniu, pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto, siejamo su minėto reglamento 75 straipsniu, pažeidimu

- 18 Ieškovė priekaištauja Apeliacinei tarybai dėl to, kad ši pažeidė pareigą nurodyti motyvus, klaidingai nusprendė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdina visas nurodytas prekes ir paslaugas, ir pažeidė jos teisę būti išklaustyta.

Dėl pareigos nurodyti motyvus pažeidimo

- 19 Ieškovė nurodo, kad Apeliacinė taryba pažeidė pareigą nurodyti motyvus, kai neišnagrinėjo, ar prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdina kiekvieną registracijos paraiškoje nurodytą prekę ir paslaugą, ir bendrai nurodė visas kiekvienos klasės prekes.

- 20 EUIPO ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.
- 21 Pagal teismo praktiką, kai prekių ženklą prašoma įregistruoti įvairioms prekėms ar paslaugoms, Apeliacinė taryba *in concreto* turi patikrinti, ar nagrinėjama prekių ženklui taikytini Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalyje išvardyti atsisakymo registruoti pagrindai dėl kiekvienos iš šių prekių ar paslaugų, ir gali padaryti skirtingą išvadą, priklausomai nuo nagrinėjamos prekės ar paslaugos. Todėl Apeliacinė taryba, atsisakydama registruoti prekių ženklą, savo sprendime turi nurodyti išvadą, kurią padarė dėl kiekvienos registracijos paraiškoje nurodytos prekės ir paslaugos, nesvarbu, kaip suformuluota ši paraiška (žr. 2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Zuffa / VRDT (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP)*, T-118/06, EU:T:2009:100, 27 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 22 Tačiau kai tas pats atmetimo pagrindas taikomas prekių arba paslaugų kategorijai arba grupei, Apeliacinė taryba gali pateikti bendrus motyvus dėl visų susijusių prekių arba paslaugų, su sąlyga, kad visi faktiniai ir teisiniai argumentai, kurie sudaro ginčijamo sprendimo motyvus, aiškiai atspindėtų Apeliacinės tarybos argumentus dėl kiekvienos iš šių prekių ir paslaugų, priskiriamų prie šios kategorijos, ir galėtų būti neišskiriant taikomi kiekvienai iš atitinkamų prekių ir paslaugų. Šiuo atžvilgiu nepakanka vien to, kad nagrinėjamos prekės ar paslaugos priskiriamos prie tos pačios Nicos sutarties klasės (žr. šiuo klausimu 2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP*, T-118/06, EU:T:2009:100, 27 ir 28 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).
- 23 Iš tikrųjų ginčijamo sprendimo 16 punkte Apeliacinė taryba nurodė prie 9 klasės priskiriamas „kompiuterių programas“, apimančias „programinę įrangą“ ir „duomenų laikmenas“, bei prie 16 klasės priskiriamas „brošiūras“, „žurnalus“, „katalogus“ ir „knygas“. Ginčijamo sprendimo 17 punkte buvo nagrinėjami prie 32 klasės priskiriami „alus“ ir „apynių ekstraktai“ bei prie 43 klasės priskiriamos „maitinimo paslaugos“. Ginčijamo sprendimo 18 punkte Apeliacinė taryba sugrupavo 35 klasės paslaugas į dvi pakategorijas: pirmoji susijusi su rinkodaros sritimi, o antroji – su mugių rengimu. Ginčijamo sprendimo 19 punkte motyvai, pateikti dėl 38 ir 42 klasių paslaugų, susijęs su trimis pakategorijomis: 1) su portalų suteikimu naudotis, 2) prieigos prie informacijos, kompiuterių programų ir duomenų bazių suteikimu ir 3) atitinkamomis programavimo paslaugomis. Galiausiai ginčijamo sprendimo 20 punkte Apeliacinė taryba išskyrė keturias 41 klasės paslaugų pakategorijas, susijusias su švietimu ir tęstiniu mokymu, sportine ir kultūrine veikla, pramogomis ir leidybos paslaugomis.
- 24 Nagrinėdama prašomo įregistruoti prekių ženklo apibūdinamąjį pobūdį pagal prekių ir paslaugų kategorijas, kurio svarbumo ieškovė neginčija, Apeliacinė taryba laikėsi šio sprendimo 21 ir 22 punktuose minėtų taisyklių.
- 25 Todėl šį priekaištą reikia atmesti.

Dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo apibūdinamojo pobūdžio nurodytoms prekėms ir paslaugoms

- 26 Ieškovė tvirtina, jog Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdina nurodytas prekes ir paslaugas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą.
- 27 EUIPO ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.
- 28 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą neregistruojami prekių ženklai, sudaryti tik iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui ar kitoms prekių ar paslaugų charakteristikoms žymėti.

- 29 Pagal teismo praktiką Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktas kliudo tam, kad teisę į jame nurodytus žymenis arba nuorodas turėtų tik viena juos kaip prekių ženklą įregistravusi bendrovė. Ši nuostata grindžiama visuomenės interesu, kad tokius žymenis ar nuorodas galėtų naudoti visi (2003 m. spalio 23 d. Sprendimo *VRDT / Wrigley*, C-191/01 P, EU:C:2003:579, 31 punktas).
- 30 Be to, žymenys ar nuorodos, kurie prekyboje gali būti naudojami prekės ar paslaugos, kuriai prašoma registracijos, charakteristikoms žymėti, pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą laikomi negalintais atlikti esminės prekių ženklo funkcijos, t. y. nurodyti prekės ar paslaugos komercinės kilmės, kad taip vartotojas, išsigyjantis prekių ženklu pažymėtą prekę arba paslaugą, ir vėliau ją išsigydamas galėtų pasirinkti tą pačią prekę ar paslaugą, jeigu patirtis buvo teigiama, arba kitą, jeigu ji buvo neigiama (2003 m. spalio 23 d. Sprendimo *VRDT / Wrigley*, C-191/01 P, EU:C:2003:579, 30 punktas).
- 31 Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti žymenys ar nuorodos yra tik tie žymenys ir nuorodos, kurie, tikslinės visuomenės požiūriu, gali būti įprastai naudojami – tiesiogiai arba paminint vieną iš pagrindinių jų charakteristikų – nurodyti prekes arba paslaugas, kurioms prašyta registracijos (2001 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Procter & Gamble / VRDT*, C-383/99 P, EU:C:2001:461, 39 punktas).
- 32 Iš to aišku, jog tam, kad žymeniui būtų taikomas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytas draudimas, reikia, kad tarp jo ir nagrinėjamų prekių ar paslaugų būtų pakankamai tiesioginė ir konkreti sąsaja, leidžianti suinteresuotajai visuomenei iš karto ir be kitokių svarstymų suvokti nagrinėjamų prekių ir paslaugų arba vienos iš jų charakteristikų apibūdinimą (2007 m. birželio 14 d. Sprendimo *Europig / VRDT (EUROPIG)*, T-207/06, EU:T:2007:179, 27 punktas).
- 33 Kad iš naujadaro ar iš žodžio, kurį sudaro sudėtinių dalių junginys, sudarytas prekių ženklas būtų laikomas apibūdinamuoju, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą, nepakanka, kad kiekviena jo sudedamoji dalis būtų pripažinta apibūdinamąja. Pats naujadaras arba žodis taip pat turi būti pripažinti tokiais (2005 m. sausio 12 d. Sprendimo *Wieland-Werke / VRDT (SnTEM, SnPUR, SnMIX)*, T-367/02–T-369/02, EU:T:2005:3, 31 punktas; taip pat žr. pagal analogiją 2004 m. vasario 12 d. Sprendimo *Koninklijke KPN Nederland*, C-363/99, EU:C:2004:86, 96 punktą ir 2004 m. vasario 12 d. Sprendimo *Campina Melkunie*, C-265/00, EU:C:2004:87, 37 punktą).
- 34 Prekių ženklas, sudarytas iš naujadaro ar žodžio, sudaryto iš elementų, kurių kiekvienas apibūdina prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos, charakteristikas, pats apibūdina šių prekių ar paslaugų charakteristikas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą, nebent egzistuoja pastebimas skirtumas tarp naujadaro ar žodžio ir paprastos jį sudarančių elementų visumos. Vadinas, dėl neįprasto derinio pobūdžio minėtų prekių ar paslaugų atžvilgiu naujadaras ar žodis sukuria įspūdį, kuris akivaizdžiai skiriasi nuo to, kuris atsiranda dėl paprasto jį sudarančių elementų pateikiamų nuorodų sujungimo, todėl jis reiškia daugiau nei minėtų elementų visumą. Šiuo atveju nagrinėjamo žodžio analizė, atsižvelgiant į atitinkamas leksikos ir gramatikos taisykles, taip pat yra svarbi (2005 m. sausio 12 d. Sprendimo *SnTEM, SnPUR, SnMIX*, T-367/02–T-369/02, EU:T:2005:3, 32 punktas; taip pat žr. pagal analogiją 2004 m. vasario 12 d. Sprendimo *Koninklijke KPN Nederland*, C-363/99, EU:C:2004:86, 104 punktą ir 2004 m. vasario 12 d. Sprendimo *Campina Melkunie*, C-265/00, EU:C:2004:87, 43 punktą).
- 35 Šiuo atveju ieškovė neginčija Apeliacinės tarybos tvirtinimų, pagal kuriuos, pirma, prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos prekės ir paslaugos, skirtos galutiniams vartotojams ir specialistams, ir, antra, kadangi prašomą įregistruoti prekių ženklą sudaro vokiški žodžiai, reikia atsižvelgti į vokiškai kalbančią, t. y. Vokietijos ir Austrijos, visuomenę. Kadangi šie tvirtinimai nėra klaidingi, į juos reikia atsižvelgti.

36 Tačiau ieškovė ginčija Apeliacinės tarybos vertinimus, susijusius su prašomo įregistruoti prekių ženklo reikšme ir jo apibūdinamuoju pobūdžiu. Be to, ji tvirtina, kad Apeliacinė taryba turėjo atsižvelgti į ankstesnes jai priklausančio žodinio žymens „Brauwelt“ registracijas ir kitas registracijas bei sprendimus, susijusius su tapačiais arba analogiškais žymenimis.

– Dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo reikšmės

37 Pirma, dėl elemento „brau“ ieškovė nurodo, kad, priešingai, nei buvo nuspręsta eksperto sprendime, internetinis žodynas „Duden“ neleidžia daryti išvados, kad šis elementas yra sudarytas iš žodžio; tokio elemento, kaip minėtas, nėra ir kituose referenciniuose leidiniuose. Be to, vokiškų interneto paieškos sistemų pateiktuose rezultatuose yra arba žodis „brau“, arba pavardė Brau, arba elementas „bräu“, kuris minimas kaip prekių ženklas arba įmonės pavadinimas.

38 Ieškovės nuomone, bet kuriuo atveju, net jeigu elementas „brau“ iš tikrųjų yra iš žodžio sudarytas elementas, pats savaime jis yra silpnas ir neturi konkrečios reikšmės; aiškinimas, kad jis susijęs su aludaryste apskritai, yra pernelyg neaiškus.

39 Šiuo atžvilgiu ginčijamo sprendimo 13 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, jog elementas „brau“ yra iš žodžio sudarytas elementas, kuris žodinėse asociacijose siejasi su aludaryste. Kad pagrįstų šį tvirtinimą, ji pateikė kelis sudėtinių žodžių, kuriuose buvo elementas „brau“, pavyzdžius iš prekių, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, sąrašo, iš ieškovės jai pateiktų įrodymų ir internetinio žodyno „Duden“.

40 Šie pavyzdžiai iš tikrųjų leidžia manyti, kad sudėtiniame žodyje esantį elementą „brau“ atitinkama visuomenė suvoktų kaip nuorodą į aludarystę, vadinasi, Apeliacinės tarybos vertinimas yra teisingas.

41 Šios išvados nepaneigia ieškovės argumentai. Nors ieškovė nurodo, kad elemento „brau“ nėra referenciniuose leidiniuose, priešingai, nei konstatavo ekspertas, ji neginčija Apeliacinės tarybos nurodytų sudėtinių žodžių egzistavimo ir aiškinimo. Be to, jos įrodymai dėl vokiškų interneto paieškos sistemų pateiktų rezultatų susiję su elemento „brau“ vartojimu atskirai, o ne sudėtiniame žodyje, kaip antai šioje byloje nagrinėjamame žodyje „brauwelt“.

42 Priešingai, nei tvirtina ieškovė, Apeliacinės tarybos pateiktas elemento „brau“ aiškinimas turi konkretų semantinį turinį, nes aludarystė yra konkreti žmogaus veiklos sritis.

43 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pritarti Apeliacinės tarybos vertinimui, susijusiam su elemento „brau“ reikšme.

44 Antra, ieškovė tvirtina, kad elementas „welt“ nėra prekybos vietos sinonimas. Be to, priešingai, nei tvirtino ekspertas, minėtas elementas „welt“ nenurodo alaus darymo vietos, nes „Brauwelt“ nėra vietovė.

45 Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 14 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad, kaip ir atitinkamas angliškasis žodis „world“, žodinis elementas „welt“ pažodžiui reiškia sferą arba uždara terpę ir kad dažnai vartojamas nurodant prekybos vietas, kuriose gausus konkrečios srities prekių ir paslaugų asortimentas ir plati jų pasiūla.

46 Taigi, viena vertus, savo konstatavimus, kad žodis „welt“ dažnai vartojamas nurodant prekybos vietą, Apeliacinė taryba grindė Bendrojo Teismo ir EUIPO sprendimais, o ieškovė savo priešingų tvirtinimų nepagrindė jokiais konkrečiais argumentais ar įrodymais.

- 47 Kita vertus, tiek, kiek ieškovė tvirtina, kad atitinkama visuomenė nesupras elemento „welt“ kaip nurodančio alaus darymo vietą, jos argumentas yra neveiksmingas, kadangi Apeliacinė taryba neatsižvelgė į šiuo klausimu pateiktą eksperto išvadą.
- 48 Tokiomis aplinkybėmis reikia pritarti Apeliacinės tarybos vertinimui, susijusiam su elemento „welt“ reikšme.
- 49 Trečia, dėl bendros prašomo įregistruoti prekių ženklo reikšmės ieškovė nurodo, kad Apeliacinė taryba šį klausimą nepakankamai gerai išnagrinėjo. Šiuo požiūriu ji pakartojo savo argumentus, susijusius su tuo, kad pats savaime elementas „brau“ neturi konkretaus semantinio turinio, o tai reiškia, kad vokiečių kalboje jis visada turi būti lydimas kito jo reikšmę patikslinančio elemento. Taigi kadangi elementas „welt“ taip pat neturi konkrečios reikšmės alaus gamybos kontekste, sąvoka „brauwelt“ yra visiškai neapibrėžta, neįprasta ir originali. Iš tikrųjų Apeliacinės tarybos pateiktos reikšmės yra itin neaiškios.
- 50 Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 15 punkte Apeliacinė taryba nurodė, kad sąvoka „brauwelt“, vertinama kaip visuma, reiškia „alaus pramonės pasaulį“ arba „aludarystės pasaulį“ ir siejasi su prekybos vieta arba plačia prekių ir paslaugų, susijusių su aludaryste, pasiūla.
- 51 Taigi, priešingai, nei nurodo ieškovė, Apeliacinė taryba išnagrinėjo bendrą prašomo įregistruoti prekių ženklo reikšmę. Be to, nagrinėdama ji nepadarė vertinimo klaidų ir jos nagrinėjimo nepaneigė ieškovės argumentai.
- 52 Iš tikrųjų reikia nurodyti, kad prašomą įregistruoti prekių ženklą sudaro paprastas dviejų elementų, iš kurių kiekvienas turi konkretų semantinį turinį, sujungimas, atitinkantis vokiečių kalbos sintaksės ir gramatikos taisykles, o tai, kad sąvokos „brauwelt“ nėra žodynuose, šiuo atveju yra nesvarbu (žr. šiuo klausimu ir pagal analogiją 2000 m. sausio 12 d. Sprendimo *DKV / VRDT (COMPANYLINE)*, T-19/99, EU:T:2000:4, 26 punktą).
- 53 Be to, šių dviejų elementų derinys yra ne daugiau nei jų pateikiamų nuorodų suma ir jis sudaro naujadarą, turintį bendrą konkrečią reikšmę ir nurodantį su aludaryste susijusią plačią komercinę pasiūlą.
- 54 Tokiomis aplinkybėmis reikia pritarti Apeliacinės tarybos nurodytai bendrai prašomo įregistruoti prekių ženklo reikšmei.
- Dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo ir nurodytų prekių ir paslaugų ryšio
- 55 Ieškovė tvirtina, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neapibūdina nurodytų prekių ir paslaugų.
- 56 EUIPO ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.
- 57 Pirmiausia ieškovė nurodo, kad elementas „brau“ nenurodo nei prekės, nei paslaugos, nei jų charakteristikų. Elementas „welt“, suvokiamas kaip „prekybos vieta“ arba „prekių pasiūla“, negalėtų apibūdinti nurodytų prekių ir paslaugų, kurios nebūtų prie 35 klasės priskiriamos komercinės paslaugos, juo labiau kad elementas „brau“ neleistų identifikuoti siūlomos konkrečios prekės ar paslaugos. Tokiomis aplinkybėmis, ieškovės nuomone, prašomas įregistruoti prekių ženklas yra per daug neaiškus, kad egzistuotų Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkte reikalaujamas pakankamai tiesioginis ar konkretus ryšys.

- 58 Šiems argumentams negalima pritarti. Iš tikrųjų, kaip matyti iš šio sprendimo 37–54 punktuose atlikto nagrinėjimo, bendrai vertinamas prašomas įregistruoti prekių ženklas siejasi su prekybos vieta arba plačia prekių ir paslaugų, susijusių su aludaryste, pasiūla. Todėl, kaip ginčijamo sprendimo 15 ir 21 punktuose iš esmės konstatavo Apeliacinė taryba, apskritai, prašomas įregistruoti prekių ženklas gali perduoti informaciją apie prekės ar paslaugos teminį dalyką, rūšį taip pat pardavimo arba teikimo vietą.
- 59 Dėl klausimo, ar tokios nuorodos iš tikrųjų apibūdina prekes ir paslaugas, kurioms šiuo atveju skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, ieškovė pateikia nemažai argumentų.
- 60 Pirma, ji nurodo, kad, priešingai, nei nusprendė Apeliacinė taryba, „alaus pramonės pasaulis“, kaip teminis 9 ir 16 klasių dalykas, neegzistuoja. Ji priduria, kad prie 9 klasės priskiriami duomenys ir duomenų laikmenos, taip pat, kalbant plačiau, 16 klasės prekės paprastai nenurodomos jų turiniu.
- 61 Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 16 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas žymi, viena vertus, kompiuterių programų ir duomenų laikmenų, priskiriamų prie 9 klasės, ir, kita vertus, brošiūrų, žurnalų, katalogų ir knygų, priskiriamų prie 16 klasės, teminį dalyką, t. y. aludarystės pasaulį.
- 62 Šis vertinimas yra teisingas, kadangi, priešingai, nei tvirtina ieškovė, 9 ir 16 klasių prekių ir paslaugų dalykas gali būti aludarystė. Viena vertus, priešingai, nei tvirtina ieškovė, kai prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos „duomenų laikmenos“, jis suinteresuotąją visuomenę iš karto informuoja apie esminę šių prekių charakteristiką, t. y. jų teminį dalyką (žr. pagal analogiją 2008 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Prana Haus / VRDT (PRANAHAUS)*, T-226/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:381, 33 punktą). Kita vertus, dažnai knygos, katalogo, brošiūros ir žurnalų pavadinimas nurodo teminį minėtų leidinių turinį, o tiek vartotojai, tiek ir specialistai paprastai leidinius renkasi dėl jų turinio arba dalyko (žr. šiuo klausimu 2015 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *Reed Exhibitions / VRDT (INFOSECURITY)*, T-633/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:674, 54 punktą).
- 63 Antra, dėl 32 klasės prekių ir 43 klasės paslaugų ieškovė nurodo, priešingai, nei nusprendė ekspertas, kad, atsižvelgiant į aludarių įpročius ženklinimo srityje, prašomo įregistruoti prekių ženklo negalima suvokti kaip alaus darymo vietos nuorodos.
- 64 Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 17 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad prašomą įregistruoti prekių ženklą atitinkama visuomenė suvokia kaip nurodantį prekybos arba paslaugų teikimo vietą, kurioje siūlomas prie 32 klasės priskiriamas alus ir apynių ekstraktai arba prie 43 klasės priskiriamos maitinimo paslaugos.
- 65 Toks vertinimas nėra klaidingas. Be to, jis negrindžiamas aiškinimu, pagal kurį prašomas įregistruoti prekių ženklas nurodo alaus darymo vietą, todėl šio sprendimo 63 punkte išdėstytas argumentas yra neveiksmingas.
- 66 Trečia, dėl 35 klasės paslaugų ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba, viena vertus, pripažįsta, jog neįprasta jas žymėti pagal jų temą, tačiau, kita vertus, nurodo, kad atitinkama visuomenė prašomą įregistruoti prekių ženklą suvoks kaip surengtos mugės arba parodos temos nuorodą. Ji nurodo, kad iš tikrųjų specializuotų mugių prekių ženklai dažnai sukelia aliuzijų, jis tik šiek tiek skiriamieji ir todėl neapibūdinamieji.
- 67 Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 18 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas nurodo nagrinėjamų paslaugų temą, t. y. tai, jog mugės arba parodos yra susijusios su aludaryste, ir kad rinkodaros paslaugos skirtos konkrečiai alaus gamintojams. Ji pridūrė, kad net jeigu neįprasta aptariamą paslaugą nurodyti pagal jų temą, pamačiusi prašomą įregistruoti prekių ženklą atitinkama visuomenė galėtų tiesiogiai suvokti šią nuorodą.

- 68 Viena vertus, priešingai, nei nurodo ieškovė, šie tvirtinimai nėra priešaringi. Iš tikrųjų, kaip matyti iš šio sprendimo 67 punkto, Apeliacinė taryba nepateikė kategoriškos išvados, kad neįprasta 35 klasės prekes nurodyti pagal jų temą; ji tik nurodė, kad tokia galimybė yra ir kad ji nedaro įtakos atitinkamos visuomenės suvokimui.
- 69 Kita vertus, Apeliacinės tarybos vertinimas yra teisingas. Iš tikrųjų, jeigu įmanoma, kad specializuotas mugės ir parodas žymintys prekių ženklai dažnai sukelia aliuzijų ir nėra apibūdinamieji, taip nėra prašomo įregistruoti prekių ženklo atveju, nes juo atitinkama visuomenė tiesiogiai informuojama apie tai, kad mugė arba paroda susijusi su aludaryste. Dėl rinkodaros paslaugų pažymėtina, jog ieškovė neginčija tvirtinimo, kuris nėra klaidingas, kad jos gali nurodyti konkrečiai alaus gamintojus, todėl atitinkama visuomenė gali aiškinti prašomą įregistruoti prekių ženklą kaip nurodantį jų dalyką.
- 70 Ketvirta, dėl 38 ir 42 klasių paslaugų ieškovė nurodo, kad jos yra techninio pobūdžio, todėl prašomas įregistruoti prekių ženklas nėra jas apibūdinantis, atvirkščiai – jis pakankamai originalus. Ji priduria, kad Apeliacinė taryba supainiojo interneto portalo pavadinimą su tretiesiems asmenimis siūlomomis techninėmis paslaugomis, kurios skirtos tam, kad veiktų toks portalas, ir yra žymimos prašomu įregistruoti prekių ženklu.
- 71 Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 19 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad 38 ir 42 klasių prekės sudaro tris grupes, susijusias su portalų suteikimu, prieigos prie informacijos, kompiuterių programų ir duomenų bazių suteikimu ir atitinkamomis programavimo paslaugomis. Ji nusprendė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas nurodo tai, jog nagrinėjamos paslaugos skirtos portalams, kurių dalykas yra aludarystė, arba susijusios su prieiga prie informacijos šioje srityje.
- 72 Taigi šis vertinimas yra teisingas, nes prašomą įregistruoti prekių ženklą atitinkama visuomenė gali suvokti kaip nurodantį su aptariamomis paslaugomis susijusių portalų arba informacijos temą. Be to, atsižvelgiant į Apeliacinės tarybos argumentus, neatrodo, kad vertindama ji supainiojo technines paslaugas, būtinas, kad interneto portalas, kurio dalykas yra aludarystė, veiktų, su paties portalo pavadinimu.
- 73 Penkta, dėl 41 klasės paslaugų pažymėtina, kad ieškovė nesutinka, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdina „sportinę veiklą“ ir „muzikinių laisvalaikio renginių rengimą ir vedimą“.
- 74 Dėl „sportinės veiklos“ ginčijamo sprendimo 20 punkte Apeliacinė taryba teisingai konstatavo, kad aludarystė yra kultūrinę reikšmę Vokietijoje ir Austrijoje turinti tradicija, dėl kurios vyksta daug su sportu susijusių švenčių, kaip antai alaus statinių ridenimo varžybos.
- 75 Žinoma, kaip iš esmės nurodo ieškovė, nagrinėjamos veiklos rūšys nėra labai paplitusios sporto šakos, ir jose svarbus pramoginis aspektas. Viena vertus, sportinės veiklos sąvoka nėra nesuderinama su pramogos sąvoka. Kita vertus, aptariamoms veiklos rūšys yra su rungtyniavimu susijusi veikla, kuriai būtinos dalyvių fizinės pastangos, o tai reiškia, kad Apeliacinė taryba nepadarė vertinimo klaidos, kai jas pavadinimo „sportine veikla“.
- 76 Priešingai, nei tvirtino ieškovė, kuri savo teiginių nepagrindė konkrečiais argumentais, dėl „muzikinių laisvalaikio renginių rengimo ir vedimo“ ginčijamo sprendimo 20 punkte Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad nagrinėjami renginiai gali būti susiję su aludarystės pasauliu, todėl prašomą įregistruoti prekių ženklą atitinkama visuomenė gali aiškinti kaip nuorodą į šią charakteristiką.

– Dėl atsižvelgimo į ankstesnes registracijas ir ankstesnius sprendimus

- 77 Ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba neatsižvelgė į žodinio žymens „Brauwelt“, kurio savininkė ji yra, ankstesnes registracijas. Ji pažymi: kadangi šios registracijos trukdo tretiesiems asmenims naudoti minėtą žymenį, prieinamumo reikalavimas, kuriuo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkte numatytas absoliutus atmetimo pagrindas, šiuo atveju netaikomas.
- 78 Be to, ieškovė pažymi, kad iš 2005 m. lapkričio 22 d. Antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 137/2005-2) matyti, jog žymuo „Brauwelt“ neapibūdina 35, 41 ir 42 klasių paslaugų, kurios tapachios arba analogiškos nagrinėjamos šioje byloje.
- 79 Galiausiai ieškovė nurodo daug žymenų, tapachių arba analogiškių prašomam įregistruoti prekių ženklui, registracijų, kuriomis ji rėmėsi Apeliacinėje taryboje.
- 80 EUIPO ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.
- 81 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką, atsižvelgdama į vienodo požiūrio ir gero administravimo principus EUIPO, nagrinėdama Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos paraišką, turi atsižvelgti į sprendimus, kurie jau buvo priimti dėl analogiškių paraiškių, ir ypatingą dėmesį skirti klausimui, ar reikia priimti tokį patį sprendimą (žr. šiuo klausimu 2011 m. kovo 10 d. Sprendimo *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 73 ir 74 punktus).
- 82 Taigi vienodo požiūrio ir gero administravimo principai turi būti derinami su teisėtumo užtikrinimu. Todėl asmuo, prašantis įregistruoti žymenį kaip Europos Sąjungos prekių ženklą, neturėtų savo labai remtis kitų naudai padarytais neteisėtais veiksmais siekdamas, kad būtų priimtas tapatus sprendimas. Be to, dėl priežasčių, susijusių su teisiniu saugumu ir, konkrečiai kalbant, geru administravimu, visos registracijos paraiškos turi būti nagrinėjamos griežtai ir išsamiai, siekiant, kad prekių ženklai nebūtų įregistruoti nepagrįstai. Šis nagrinėjimas turi būti atliekamas kiekvienu konkrečiu atveju. Iš tikrųjų žymens registracija kaip prekių ženklo priklauso nuo konkrečių kriterijų, kurie taikomi atsižvelgiant į faktines nagrinėjamo atvejo aplinkybes ir kurie skirti patikrinti, ar nagrinėjamas žymuo nepatenka į atmetimo pagrindų taikymo sritį (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 75–77 punktus).
- 83 Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į tai, kas išplaukia iš šio sprendimo 28–76 punktuose atlikto nagrinėjimo, Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas yra apibūdinamasis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą, visoms nurodytoms prekėms ir paslaugoms, todėl ieškovė negali veiksmingai remtis jos nurodytomis ankstesnėmis registracijomis ir sprendimais.
- 84 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti priekaištą, susijusį su tuo, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas nėra apibūdinamasis nurodytoms prekėms ir paslaugoms.

Dėl ieškovės teisės būti išklaustytai pažeidimo

- 85 Ieškovė nurodo, jog Apeliacinė taryba pažeidė jos teisę būti išklaustytai dėl to, kad ji pirmą kartą ginčijamame sprendime nurodė, pirma, aplinkybę, kad „brau“ yra iš žodžio sudarytas elementas, ir, antra, kad statinių ridenimo varžybos yra su aludarystės pasauliu susijęs sportinės veiklos pavyzdys.
- 86 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio antrą sakinį, kuriame, kalbant apie prekių ženklų teisę, įtvirtinamas bendrasis teisių į gynybą ir, be kita ko, teisės būti išklaustyta apsaugos principas, EUIPO sprendimai gali būti grindžiami tik tokiais pagrindais, dėl kurių šalys galėjo pateikti savo pastabas.

- 87 Šiuo atveju, kalbant apie pirmąjį ieškovės argumentą, nors ekspertas aiškiai nenurodė, jog „brau“ yra iš žodžio sudarytas elementas, jis nusprendė, kad atitinkama visuomenė minėto elemento reikšmę suprastų tiek, kiek ji žino žodžių arba sąvokų, kuriame yra šis elementas. Taigi ekspertas iš tikrųjų nurodė elemento „brau“ kaip iš žodžio sudaryto elemento funkciją ir ieškovė galėjo suvokti šį argumentą, nes Apeliacinėje taryboje ji ginčijo tiek jo pagrįstumą, tiek ir jo svarbą.
- 88 Dėl antrojo argumento pažymėtina, kad savo sprendime ekspertas iš tikrųjų nenurodė statinių ridenimo varžybų. Tačiau, kaip tvirtina EUIPO, šias varžybas Apeliacinė taryba nurodė tik kaip vieną iš pavyzdžių, skirtų patvirtinti bendrai išvada, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas gali būti suprantamas kaip nurodantis, jog 41 klasės paslaugos „sportinė veikla“ yra susijusios su aludaryste, todėl kaip apibūdinantis tokias paslaugas pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą. Kadangi pastaroji išvada išplaukia iš eksperto sprendimo, negalima manyti, kad ginčijamas sprendimas šiuo klausimu grindžiamas pagrindu, dėl kurio ieškovė negalėjo pateikti savo pastabų.
- 89 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti priekaištą, susijusį su ieškovės teisės būti išklaustytai pažeidimu.
- 90 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu

- 91 Ieškovė priekaištauja Apeliacinei tarybai dėl to, kad ji nusprendė, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamojo požymio dėl to, kad yra apibūdinamasis, ir atskirai neišnagrinėjo Reglamento N. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo ir nemotyavo šios nuostatos taikymo atskirai paimtoms įvairioms prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimoms prekėms ir paslaugoms.
- 92 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką žodinis prekių ženklas, kuris apibūdina prekių ir paslaugų savybes, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą, dėl šios aplinkybės šioms prekėms ir paslaugoms neturi jokio skiriamojo požymio, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktą (žr. 2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *TELEPHARMACY SOLUTIONS*, T-289/02, EU:T:2004:227, 24 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2013 m. vasario 1 d. Sprendimo *Ferrari / VRDT (PERLE)*, T-104/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:51, 32 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 93 Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad prekių ženklas BRAUWELT apibūdina nagrinėjamas prekes ir paslaugas pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą, todėl, remdamasi šia teismo praktika, ji galėjo padaryti išvadą, kad registracijos paraiška turėjo būti atmesta ir pagal to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktą, nesant būtinybės pateikti motyvų šiuo klausimu.
- 94 Todėl antrąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalies, siejamos su to paties reglamento 75 straipsniu, pažeidimo

- 95 Pirma, ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnyje įtvirtintą jos teisę būti išklaustyta, nes ji neturėjo galimybės pateikti pastabų dėl Apeliacinės tarybos konstatuotų nepakankamų įrodymų, kurie buvo pateikti siekiant patvirtinti skiriamojo požymio įgijimą dėl naudojimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį.
- 96 Antra, Apeliacinė taryba teisiniu požiūriu nepakankamai motyvavo atsisakymą taikyti Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį specializuotų žurnalų, seminarų, informavimo paslaugų, techninių paslaugų ir kitų prekių ir paslaugų, neminėto ginčijamame sprendime, atveju.

- 97 Trečia, Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį, kai nusprendė, kad nebuvo įrodytas skiriamojo požymio įgijimas specializuotiems žurnalams, parodų katalogams, mugių rengimui ir alui.
- 98 Tokiomis aplinkybėmis, be kita ko, ieškovė papildomai nurodo, kad, jeigu jos pagrindinis reikalavimas nebus patenkintas, ji prašo prašomą įregistruoti prekių ženklą įregistruoti remiantis skiriamojo požymio įgijimu dėl naudojimo „specializuotiems žurnalams aludarystės srityje“ ir kad ji atsiima prekių ženklo paraišką dėl prekių ir paslaugų, kurioms žymuo „Brauwelt“ negali būti apsaugotas.
- 99 EUIPO ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.
- 100 Prieš analizuojant tris ieškovės priekaištus, pirmiausia reikia išnagrinėti ginčo dalyką, kiek jis susijęs su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalies taikymu, atsižvelgiant į procedūrą Apeliacinėje taryboje ir šio sprendimo 98 punkte trumpai išdėstytus ieškovės pareiškimus.

Dėl ginčo dalyko

- 101 Pirma, dėl tvirtinimo, jog skiriamasis požymis buvo įgytas dėl naudojimo, apimties, t. y. dėl trečiojo pagrindo dalyko, reikia nurodyti, kad dokumento, kuriame išdėstyti apeliacijos Apeliacinėje taryboje motyvai, V dalies įvadiniame punkte ieškovė glaustai priminė prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamojo požymio įgijimą.
- 102 Vėliau ieškovė aiškiai nurodė, kad skiriamasis požymis įgytas tik specializuotiems žurnalams, informavimo paslaugoms, seminarams ir knygoms. Be to, ji nurodė prašomo įregistruoti prekių ženklo „platesnį naudojimą“ parodų katalogams, mugių ir parodų rengimo paslaugoms, alui ir interneto puslapių aludarystės srityje eksploatavimui. Nors ji nurodė, kad po tokio naudojimo prašomas įregistruoti prekių ženklas tapo „žinomas“, tačiau aiškiai nenurodė tokio žinomumo teisinių pasekmių.
- 103 Ginčijamo sprendimo 7 punkte Apeliacinė taryba tvirtino, kad buvo reikalaujama pripažinti, jog dėl naudojimo skiriamasis požymis buvo įgytas specializuotiems žurnalams, informavimo paslaugoms, seminarams ir knygoms. Nepaisant to, kad nebuvo aiškaus reikalavimo, ji taip pat įvertino skiriamojo požymio įgijimą dėl naudojimo parodų katalogams, mugių ir parodų rengimo paslaugoms ir alui.
- 104 Tokiomis aplinkybėmis reikia išnagrinėti tik priekaištus, kuriuos ieškovė suformulavo pateikdama trečiąjį pagrindą, atsižvelgiant į prekes ir paslaugas, atitinkančias šio sprendimo 103 punkte išvardytas kategorijas. Iš tikrųjų Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalies taikymas prekėms ir paslaugoms, kurios nebuvo nurodytos aiškiam arba numanomame reikalavime pripažinti dėl naudojimo įgytą skiriamąjį požymį, nebuvo procedūros Apeliacinėje taryboje ir todėl ginčijamo sprendimo dalykas.
- 105 Priešingai, nei nurodo ieškovė, ginčo dalykas, kiek tai susiję su trečiuoju pagrindu, neapima telekomunikacijų ir informatikos sektoriaus techninių paslaugų, priskiriamų prie 38 ir 42 klasių. Iš tikrųjų, viena vertus, šios paslaugos nebuvo aiškaus reikalavimo pripažinti dėl naudojimo įgytą skiriamąjį požymį dalykas. Kita vertus, Argumentai ir įrodymai, kuriuos ieškovė pateikė Apeliacinei tarybai, nerodo, kad buvo numanomas reikalavimas, kadangi tik vienas įrodymas, tam tikru mastu susijęs su telekomunikacijomis ir informatika, t. y. ieškovės atliekamam interneto puslapių naudojimui, patenka į informavimo paslaugų, bet ne techninių paslaugų teikimo sritį.
- 106 Antra, iš dokumento, kuriame išdėstyti Apeliacinei tarybai pateiktos apeliacijos motyvai, matyti, kad ieškovė reikalavo ir bandė įrodyti skiriamąjį požymį, dėl naudojimo įgytą „specializuotų žurnalų“ pakategorei, o ne platesnei žurnalų kategorijai, nurodytai prekių ir paslaugų, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, sąrašė.

- 107 Reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį absoliutūs atsisakymo registruoti pagrindai, numatyti šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies b–d punktuose, nekliudo registruoti prekių ženklo, jei dėl naudojimo jis įgijo skiriamąjį požymį prekėms ar paslaugoms, kurioms prašoma registracijos.
- 108 Todėl iš principo skiriamojo požymio įgijimas dėl naudojimo turi būti įrodytas visai prekių ar paslaugų kategorijai, kuriai turėtų būti taikomas atitinkamas atmetimo pagrindas, nurodytai prekių ir paslaugų, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, sąraše, o ne vienai pakategorei.
- 109 Ši taisyklė nedaro įtakos Reglamento Nr. 207/209 43 straipsnio 1 dalyje numatyti prekių ženklo paraišką pateikusio asmens galimybei atšaukti savo Europos Sąjungos prekių ženklo paraišką arba apriboti joje pateiktą prekių arba paslaugų sąrašą.
- 110 Nors šiuo atveju ieškovė aiškiai reikalavo pripažinti skiriamąjį požymį, dėl naudojimo įgytą „specializuotų žurnalų“ pakategorei, iš bylos medžiagos ir konkrečiai iš dokumento, kuriame išdėstyti Apeliacinei tarybai pateiktos apeliacijos motyvai, nematyti, kad ji tuo pat metu ir tokia pat tvarka apribojo „žurnalų“ kategoriją, kuri pateikiama prekių ir paslaugų, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, sąraše.
- 111 Todėl ginčijamo sprendimo 27 punkte Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad dėl naudojimo įgytas skiriamasis požymis turi būti įrodytas „žurnalų“ kategorijos atžvilgiu.
- 112 Trečia, dėl papildomo „žurnalų“ kategorijos apribojimo iki „specializuotų žurnalų aludarystės srityje“ ir sąlyginio prekių ženklo paraiškos atsiėmimo dėl prekių ir paslaugų, kurioms žymuo „Brauwelt“ negali būti apsaugotas, ieškovės suformuluotų Bendrajame Teisme, pažymėtina, kad dėl savo formuluočių šie pareiškimai patenka į trečiojo reikalavimo sritį. Kadangi šis reikalavimas nepriimtinas dėl šio sprendimo 11–14 punktuose išdėstytų priežasčių, nagrinėjami prašymai neturi dalyko.
- 113 Bet kuriuo atveju, darant prielaidą, kad „žurnalų“ kategorijos apribojimas patenka į pirmojo reikalavimo sritį, primintina, jog į apribojimą pagal Reglamento Nr. 207/2009 43 straipsnio 1 dalį, atliktą po to, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas, Bendrasis Teismas gali atsižvelgti tada, kai pareiškėjas susiaurina ginčo dalyką tik pašalindamas tam tikras prekių ar paslaugų kategorijas iš prekių ir paslaugų, nurodytų prekių ženklo paraiškoje, sąrašo. Tačiau kai šis apribojimas lemia ginčo dalyko pasikeitimą, nes nurodomos naujos aplinkybės, kurios nebuvo nurodytos Apeliacinei tarybai, kad ši jas išnagrinėtų ir priimtų ginčijamą sprendimą, Bendrasis Teismas iš principo negali į jį atsižvelgti. Taip, be kita ko, yra tuo atveju, kai prekių ir paslaugų apribojimą sudaro patikslinimai, galintys daryti įtaką tikslinės visuomenės nustatymui ir todėl pakeisti Apeliacinei tarybai nurodytą faktinį pagrindą (žr. šiuo klausimu 2008 m. vasario 27 d. Sprendimo *Citigroup / VRDT – Link Interchange Network (WORLDBLINK)*, T-325/04, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:51, 26 ir 27 punktus).
- 114 Šiuo atveju ieškovės atliekamą apribojimą sudaro „žurnalų“ kategorijos patikslinimas pridėdam paaikškinimą „specializuoti aludarystės srityje“. Šis patikslinimas daro įtaką atitinkamos visuomenės apibrėžčiai, kadangi ja siekiama iš atitinkamos visuomenės apibrėžties pašalinti plačiąją visuomenę ir todėl pakeisti Apeliacinei tarybai nurodytą faktinį pagrindą. Taigi Bendrasis Teismas neturėtų į jį atsižvelgti.
- 115 Dėl sąlyginio prekių ženklo paraiškos dėl kitų kategorijų prekių ir paslaugų atsiėmimo pažymėtina, kad šio prašymo taikymas aiškiai priklauso nuo ieškinio pagrįstumo tikrinimo rezultatų, todėl jis negali daryti įtakos Bendrajam Teismui pateikto ginčo apimčiai. Taigi Bendrasis Teismas neturėtų į jį atsižvelgti.

Dėl ieškovės teisės būti išklausytai pažeidimo

- 116 Ieškovė tvirtina, kad tiek, kiek dėl naudojimo įgytas skiriamasis požymis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį, gali būti pirmą kartą nurodomas Apeliacinėje taryboje, etapas, per kurį ji siekė pasinaudoti šia nuostata, neturėtų sukelti jai nepalankių pasekmių. Todėl ieškovė mano, kad Apeliacinė taryba privalėjo arba ją išklausti dėl tariamai nepakankamų įrodymų, arba grąžinti bylą ekspertui, kad jis kaip pirmoji instancija priimtų sprendimą dėl minėtų įrodymų. Tiesiogiai nusprendama dėl Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalies taikymo Apeliacinė taryba pažeidė ieškovės teisę būti išklausytai, įtvirtintą to paties reglamento 75 straipsnyje, ir atėmė iš jos teisę pasinaudoti viena instancija.
- 117 EUIPO ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.
- 118 Pirma, dėl klausimo, ar Apeliacinė taryba turėjo grąžinti bylą ekspertui, pažymėtina, kad akivaizdu, jog nė viena Reglamento Nr. 207/2009 nuostata nedraudžiama prašomo įregistruoti prekių ženklo dėl naudojimo įgytu skiriamuoju požymiu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį, pirmą kartą remtis Apeliacinėje taryboje ginčijant eksperto sprendimą, pagal kurį nagrinėjamam prekių ženklui taikytinas vienas iš to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b–d punktuose nurodytų absoliučių atmetimo pagrindų.
- 119 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 64 straipsnio 1 dalį, išnagrinėjusi apeliaciją iš esmės, Apeliacinė taryba priima sprendimą dėl apeliacijos ir tai darydama gali įgyvendinti skyriaus, atsakingo už ginčijamą sprendimą, kompetencijai priklausančius įgaliojimus. Iš šios nuostatos matyti, kad tuo atveju, kai Apeliacinei tarybai pateikiama apeliacija dėl eksperto sprendimo atsisakyti įregistruoti, ji gali iš naujo iš esmės išnagrinėti visą registracijos paraišką tiek teisiniu, tiek faktiniu požiūriais (2013 m. liepos 3 d. Sprendimo *Airbus / VRDT (NEO)*, T-236/12, EU:T:2013:343, 21 punktas). Todėl Apeliacinė taryba, be kita ko, yra kompetentinga priimti sprendimą dėl skiriamojo požymio, kurį prašomas įregistruoti prekių ženklas įgijo dėl naudojimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį.
- 120 Taigi Apeliacinė taryba neturėtų prarasti šios kompetencijos vien dėl to, kad prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo nusprendė dėl naudojimo įgytu skiriamuoju požymiu pirmą kartą remtis apeliacinėje procedūroje. Iš tikrųjų šiuo atveju ieškovės nurodytą galimybės pasinaudoti viena instancija praradimą lemia pats prekių ženklo paraišką pateikusio asmens elgesys, o ne EUIPO instancijų padaryti jo procesinių teisių pažeidimai.
- 121 Todėl darytina išvada, kad Apeliacinė taryba neprivalėjo grąžinti bylos ekspertui.
- 122 Antra, dėl klausimo, ar Apeliacinė taryba turėjo išklausti ieškovę dėl jos pateiktų nepakankamų įrodymų, pažymėtina, jog šio sprendimo 86 punkte jau buvo nurodyta, kad Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio antrame sakinyje, kalbant apie prekių ženklų teisę, įtvirtintas bendrasis teisių į gynybą ir konkrečiai teisės būti išklausytam apsaugos principas.
- 123 Ši teisė nereiškia, kad, prieš priimdama galutinį sprendimą dėl vienos šalies pateiktų aplinkybių vertinimo, EUIPO apeliacinė taryba privalo jai suteikti naują galimybę pateikti savo nuomonę dėl šių aplinkybių (žr. 2012 m. sausio 19 d. Sprendimo *VRDT / Nike International*, C-53/11 P, EU:C:2012:27, 53 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 124 Todėl Apeliacinė taryba neturėjo informuoti ieškovės apie tai, kad jos pateiktus argumentus ir įrodymus laiko nepakankamais, ir neturėjo suteikti jai galimybės pateikti naujų pastabų ir papildomų įrodymų.

- 125 Tokiomis aplinkybės ieškovė klaidingai tvirtina, kad Apeliacinė taryba turėjo iš anksto ją išklausti, jeigu ketino ginčijamame sprendime iškelti naują atmetimo pagrindą, numatytą Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalyje. Iš tikrųjų pastaroji nuostata, kurią taikyti turi reikalauti prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo, nėra absoliutus atmetimo pagrindas, priešingai – tai yra tokių pagrindų, išvardytų minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalies b–d punktuose, išimtis.
- 126 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti priekaištą, susijusį su ieškovės teisės būti išklaustyta pažeidimu.

Dėl pareigos nurodyti motyvus pažeidimo

- 127 Pirma, atsižvelgiant į tai, kas buvo konstatuota šio sprendimo 101–105 punktuose dėl reikalavimo pripažinti skiriamą požymio įgijimą dėl naudojimo apimties, nereikia nagrinėti priekaišto, susijusio su pareigos nurodyti motyvus pažeidimu, kiek tai susiję su kitokiomis prekėmis ir paslaugomis nei tos, kurios atitinka šio sprendimo 103 punkte nurodytas kategorijas, ir, be kita ko, kiek tai susiję su techninėmis paslaugomis.
- 128 Antra, priešingai, nei nurodo ieškovė, ginčijamo sprendimo 26–28 punktuose Apeliacinė taryba išnagrinėjo prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimą specializuotam žurnalui „Brauwelt“ tokį, koks jis matomas iš šiuo klausimu pateiktų įrodymų, ir, be kita ko, iš minėto žurnalo apyvartos. Todėl darytina išvada, kad Apeliacinė taryba nepažeidė pareigos nurodyti motyvus, kiek tai susiję su „žurnalų“ kategorija.
- 129 Trečia, dokumente, kuriame išdėstyti Apeliacinei tarybai pateiktos apeliacijos motyvai, ieškovė nurodo, kad tiek, kiek žurnalai skirti informacijai įvairiose srityse perduoti, skiriamą požymio įgijimas dėl naudojimo „žurnalams“ apima ir informavimo paslaugas, knygas ir seminarus. Šis ieškovės tvirtinimas buvo pateiktas ginčijamo sprendimo 7 punkte išdėstytoje jos argumentų santraukoje. Tokiomis aplinkybėmis motyvai, kuriuos ginčijamo sprendimo 26–28 punktuose pateikė Apeliacinė taryba dėl „žurnalų“ kategorijos, numanomai, bet neišvengimai galioja ir informavimo paslaugoms, knygoms ir seminarams, juo labiau kad ginčijamo sprendimo 27 punkte nurodomos ne tik prekės, bet ir atitinkamos paslaugos.
- 130 Akivaizdu, kad ieškovė savo reikalavimą pripažinti skiriamą požymio įgijimą informavimo paslaugoms, knygoms ir seminarams grindė papildomais įrodymais, t. y., viena vertus, M. S. rašytiniu patvirtinimu (toliau – rašytinis patvirtinimas), susijusiu, be kita ko, su knygų aludarystės srityje publikavimu ir atitinkamų interneto puslapių eksploatavimu ir, kita vertus, jos rengto seminario tais pačiais klausimais reklaminiu prospektu (toliau – prospektas).
- 131 Rašytinis pareiškimas ir prospektas kaip ieškovės pateikti įrodymai minėti ginčijamo sprendimo 6 punkte, o tai reiškia, kad jie yra įrodymai, į kuriuos Apeliacinė taryba atsižvelgė atlikdama vertinimą. Tokiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad ginčijamo sprendimo 26–28 punktuose Apeliacinės tarybos pateikti motyvai taikomi ir įrodymams, skirtiems tam, kad būtų įrodytas skiriamą požymio įgijimas dėl naudojimo informavimo paslaugoms, knygoms ir seminarams.
- 132 Todėl reikia atmesti priekaištą, susijusį su pareigos nurodyti motyvus pažeidimu.

Dėl skiriamą požymio įgijimo dėl naudojimo įrodymo

- 133 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį jo 7 straipsnio 1 dalies b–d punktuose nurodytais absoliučiais atmetimo pagrindais nedraudžiama registruoti prekių ženklo, jeigu dėl naudojimo jis įgijo skiriamą požymį toms prekėms ar paslaugoms, kurioms prašoma registracijos.

- 134 Iš teismo praktikos matyti, jog tam, kad prekių ženklas įgytų skiriamąjį požymį dėl naudojimo, reikia, kad bent jau reikšminga atitinkamos visuomenės dalis pagal prekių ženklą skirtų atitinkamas prekes ar paslaugas kaip pagamintas arba suteiktas konkrečios įmonės (žr. 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Eurocermex / VRDT (Alaus butelio forma)*, T-399/02, EU:T:2004:120, 42 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 135 Šiuo atveju reikalavimui pripažinti skiriamąjį požymio įgijimą dėl naudojimo pagrįsti ieškovė pateikė Apeliacinei tarybai šiuo įrodymus:
- vienos bendrovės atliktą 200 Vokietijos ir Austrijos alaus pramonės specialistų apklausą (toliau – apklausa),
 - rašytinį patvirtinimą,
 - straipsnį iš internetinės enciklopedijos „Wikipedia“, susijusį su žurnalu „Brauwelt“,
 - žurnalo „Brauwelt“ egzempliorių,
 - publikacijų, susijusių su paroda „drinktec“, ištraukas,
 - parodos stendo nuotraukas,
 - parodos „drinktec“ galutinę ataskaitą ir parodos „BrauBevale“ interneto svetainės ištrauką,
 - seminaro aludarystės srityje reklaminį prospektą,
 - alaus butelių etikečių.
- 136 Ginčijamo sprendimo 26–29 punktuose Apeliacinė taryba nusprendė, jog šių įrodymų nepakanka, kad būtų įrodyta, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo prekėms ir paslaugoms, kurioms prašoma pripažinti tokį skiriamąjį požymį.
- 137 Pirma, ieškovė ginčija šį vertinimą ir nurodo skiriamąjį požymio įgijimą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimo žurnalui „Brauwelt“, kurį patvirtina apklausa, rašytinis pareiškimas, internetinės enciklopedijos „Wikipedia“ straipsnis ir minėto žurnalo egzempliorius.
- 138 Šiuo klausimu šio sprendimo 111 punkte buvo konstatuota, kad Apeliacinė taryba teisingai manė, jog dėl naudojimo įgytas skiriamasis požymis turi būti įrodytas „žurnalų“ kategorijai. Tiek, kiek ši prekių kategorija skirta ir specialistams, ir plačiajai visuomenei, atitinkama visuomenė, kuriai turi būti įrodytas skiriamąjį požymio įgijimas, apima šias dvi vartotojų grupes, kaip Apeliacinė taryba konstatavo ginčijamo sprendimo 27 punkte.
- 139 Taigi, kaip teisingai nurodė Apeliacinė taryba, kadangi ieškovės publikuotas žurnalas „Brauwelt“ yra specializuotas žurnalas, ieškovės pateikti įrodymai patvirtina tik kaip prašomą įregistruoti prekių ženklą naudoja ir suvokia specialistai; ieškovė, be kita ko, šito neginčija.
- 140 Antra, kadangi ieškovė nurodo skiriamąjį požymio įgijimą informavimo paslaugoms, seminarams ir knygoms remdamasi prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimu specializuotiems žurnalams, argumentai, Apeliacinės tarybos pateikti ginčijamo sprendimo 26–28 punktuose ir priminti šio sprendimo 138 ir 139 punktuose, pagal kuriuos įrodytas tik atitinkamos visuomenės dalies naudojimas, taip pat taikytini. Iš tikrųjų kaip ir žurnalai, taip ir trys minėtos prekių ir paslaugų kategorijos gali būti skirtos ir specialistams, ir plačiajai visuomenei.

- 141 Tas pats galioja ir kitiems ieškovės pateiktiems argumentams, susijusiems su atitinkamomis trimis prekių ir paslaugų kategorijomis. Visų pirma darant prielaidą, kad rašytiniame pareiškimе pateiktos nuorodos dėl interneto puslapių naudojimo yra susijusios su informavimo paslaugų kategorija, jos neleidžia daryti išvados, kad aptariamus puslapius skaito arba žino didelė plačiosios visuomenės dalis. Iš reklaminiame prospekte pateiktos informacijos matyti, kad ieškovės rengtas seminaras skirtas specialistams ir, be kita ko, mažoms ir vidutinėms alaus gamybos įmonėms. Kaip matyti iš rašytinio pareiškimo, prašomu įregistruoti prekių ženklą pažymėtos ieškovės publikuotos knygos yra specializuotos knygos, todėl nėra skirtos plačiajai visuomenei.
- 142 Trečia, dėl parodų katalogų ir mugių ir parodų rengimo paslaugų pažymėtina, kad ieškovė ginčija Apeliacinės tarybos atsisakymą atsižvelgti į rašytinį pareiškimą, iš kurio matyti, kad parodų „BrauBevale“ ir „drinktec“ katalogą, dviejų publikacijų, susijusių su paroda „drinktec“, ištraukas ir parodos stendo nuotraukas ji paviešino tam, kad būtų pripažintas prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamojo požymio įgijimas dėl naudojimo.
- 143 Šiuo klausimu pirmiausia reikia nurodyti, kad rašytinį pareiškimą pateikė asmuo, kurį su ieškove sieja profesiniai santykiai, todėl pats savaime jis nėra pakankamas prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamojo požymio įgijimo dėl naudojimo įrodymas (žr. pagal analogiją 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *BIC / VRDT (Žiebtuvėlio su akmenuku forma)*, T-262/04, EU:T:2005:463, 79 punktą). Taigi, kadangi kiti ieškovės pateikti įrodymai nesusiję su paroda „BrauBevale“, į ieškovės tariamą katalogą, skirtų minėtai parodai, publikavimą neturėtų būti atsižvelgiama.
- 144 Dėl publikacijų, susijusių su paroda „drinktec“, ieškovė kritikuoja Apeliacinės tarybos išvadą, kad nuoroda „bendradarbiaujant“, esanti jų pirmame puslapyje, neleidžia nustatyti ryšio tarp jos ir minėtos parodos rengėjo. Taigi, priešingai, nei tvirtina ieškovė, nereikia manyti, jog atitinkama visuomenė suvoks šią nuorodą kaip reiškiančią, kad ieškovė yra susijusi su nagrinėjamos parodos rengimu ir jos katalogo išleidimu, nes pateiktose ištraukose tokios informacijos nėra. Priešingai, publikacijos, susijusios su paroda „drinktec 2013“, teisinės nuostatos aiškiai rodo, kad tai yra žurnalo „Brauwelt“ priedas, kurį ieškovė parengė minėtos parodos proga. Taigi iš publikacijų, susijusių su paroda „drinktec“, nematyti, kad ieškovė yra atsakinga už šios parodos rengimą ir kad šia proga ji būtų rengusi ir platinusi minėtam žurnalui nepriklausantį katalogą.
- 145 Galiausiai, priešingai, nei tvirtina ieškovė, Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad ieškovės pateiktos parodos stendo nuotraukos įrodo prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimą ne parodų katalogams ir mugių bei parodų rengimo paslaugoms, bet daugių daugiausia specializuotiems žurnalams ir specializuoto leidėjo paslaugoms. Iš tikrųjų nagrinėjamas stendas neturi jokio elemento, kuris leistų daryti išvadą, kad jis priklauso parodos rengėjui arba kad jis skirtas parodos katalogams platinti. Priešingai, asmuo, kuris eksponuoja, nurodomas kaip „specializuotas leidėjas“, o stende yra vieta, skirta „prenumeratos paslaugai“.
- 146 Ketvirta, dėl alaus pasakytina, jog ieškovė ginčija Apeliacinės tarybos išvadą, kad jos pagamintos butelių etiketės daro užuominą į tai, jog kalbama apie reklamines dovanas, ir kad bet kuriuo atveju nebuvo nustatyta alaus pardavimo apyvarta. Ieškovė mano, kad nagrinėjamos etiketės patvirtina, kad ji veikia rinkoje jau 150 metų ir kad ji yra labai gerai žinoma. Ji pažymi, jog alaus pardavimas nėra būtinas, kad būtų įrodytas dėl naudojimo įgytas skiriamasis požymis šiai prekei.
- 147 Šiuo klausimu iš pačios ieškovės pateikto rašytinio pareiškimo matyti, kad aptiriamas alus – iš viso 1 350 butelių – buvo gaminamas du kartus, siekiant jį padovanoti klientams žurnalo „Brauwelt“ 150-ųjų metinių proga. Taigi, kaip nusprendė Apeliacinė taryba, toks prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimas veikia laikiškas minėto žurnalo reklama, o ne naudojimu alaus prekyboje, ir bet kuriuo atveju jo nepakanka, kad būtų įrodyta, jog, didelės atitinkamos visuomenės dalies požiūriu, prašomas įregistruoti prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį minėtai prekei.

- 148 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, matyti, jog Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad ieškovė neįrodė, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį.
- 149 Todėl reikia atmesti trečiąjį ieškinio pagrindą ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 150 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, reikia iš jos priteisti bylinėjimosi išlaidas pagal EUIPO pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG* bylinėjimosi išlaidas.

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Paskelbta 2016 m. spalio 18 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės	2
Šalių reikalavimai	3
Dėl teisės	3
1. Dėl antrojo ir trečiojo reikalavimų priimtinumą	3
2. Dėl pirmą kartą Bendrajame Teisme pateiktų dokumentų	4
3. Dėl esmės	4
Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto, siejamo su minėto reglamento 75 straipsniu, pažeidimu	4
Dėl pareigos nurodyti motyvus pažeidimo	4
Dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo apibūdinamojo pobūdžio nurodytoms prekėms ir paslaugoms	5
– Dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo reikšmės	7
– Dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo ir nurodytų prekių ir paslaugų ryšio	8
– Dėl atsižvelgimo į ankstesnes registracijas ir ankstesnius sprendimus	11
Dėl ieškovės teisės būti išklausytai pažeidimo	11
Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu	12
Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalies, siejamos su to paties reglamento 75 straipsniu, pažeidimo	12
Dėl ginčo dalyko	13
Dėl ieškovės teisės būti išklausytai pažeidimo	15
Dėl pareigos nurodyti motyvus pažeidimo	16
Dėl skiriamojo požymio įgijimo dėl naudojimo įrodymo	16
Dėl bylinėjimosi išlaidų	19